

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy)
w dniu 3 kwietnia 2014 r. – Tamoil Italia przeciwko Ministero dell'Ambiente e della Tutela del
Territorio e del Mare**

(Sprawa C-156/14)

(2014/C 194/18)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Tamoil Italia SpA

Strony pozwana: Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare

Pytanie prejudycjalne

Czy zasady Unii Europejskiej w zakresie ochrony środowiska przewidziane w art. 191 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz w dyrektywie 2004/35/WE⁽¹⁾ z dnia 21 kwietnia 2004 r. (art. 1 i art. 8 ust. 3; motywy trzynasty i dwudziesty czwarty) – w szczególności zasada „zanieczyszczający płaci”, zasada ostrożności, zasada podejmowania działania zapobiegawczego, zasada naprawiania w pierwszym rzędzie u źródła szkód wyrządzonych środowisku stoją na przeszkodzie przepisom krajowym, takim jak art. 244, 245, 253 decreto legislativo [dekretu ustawodawczego] z dnia 3 kwietnia 2006 r., nr 152, które, w przypadku stwierdzonego skażenia danego terenu i niemożliwości zidentyfikowania podmiotu odpowiedzialnego za skażenie lub niemożliwości wyegzekwowania od tego podmiotu działań zaradczych, nie pozwalają organowi administracyjnemu na nałożenie obowiązku realizacji nadzwyczajnych środków bezpieczeństwa oraz działań rekultywacyjnych na właściciela, który nie jest odpowiedzialny za zanieczyszczenie, przewidując, obciążenie tego ostatniego jedynie odpowiedzialnością majątkową ograniczoną do wartości terenu po wykonaniu czynności rekultywacyjnych.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie odpowiedzialności za środowisko w odniesieniu do zapobiegania i zaradzania szkodom wyrządzonym środowisku naturalnemu (Dz.U. L 143, s. 56).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy)
w dniu 4 kwietnia 2014 r. – A i in. przeciwko Minister van Buitenlandse Zaken**

(Sprawa C-158/14)

(2014/C 194/19)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: A, B, C i D

Druga strona postępowania: Minister van Buitenlandse Zaken

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy – mając na uwadze m.in. art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej⁽¹⁾ – wnoszący środek odwoławczy w niniejszej sprawie mieli niewątpliwą czynną legitymację procesową do wniesienia do Sądu na podstawie art. 263 TFUE we własnym imieniu skargi o stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego 610/2010⁽²⁾, w zakresie w jakim powoduje ono wpis LTTE [organizacji Tygrysy Wyzwolenia Tamińskiego Ilamu] na listę w rozumieniu art. 2 ust. 3 rozporządzenia nr 2580/2001⁽³⁾?
- 2) a) Czy – mając na uwadze m.in. pkt 11 preambuły do decyzji ramowej 2002/475/WSiSW⁽⁴⁾ – działania sił zbrojnych w okresie konfliktu zbrojnego w rozumieniu międzynarodowego prawa humanitarnego stanowią przestępstwa terrorystyczne w rozumieniu tej decyzji ramowej?